

POROČILO O PRAKSI V TUJINI

Priimek in ime	Radkovič Lara
Podjetje	Erasmus Life Lisboa
Čas trajanja prakse v tujini	3 meseci (15.6 – 16.9.2022)

Prakso sem opravljala v podjetju Erasmus Life Lisboa (ELL). Gre se za neprofitno organizacijo katere cilj je ustvariti občutek domačega okolja z nepozabno izkušnjo za mednarodne (Erasmus) študente. Moj naziv je bil 'Marketing Assistant & Social Media Trainee'. Imela sem različne obveznosti, te so se razlikovale glede na mesec, saj sem prišla prav takem obdobju, ko se junija semester zaključuje, avgusta pa zopet začne. V juniju sem sodelovala še na zadnjih dogodkih, julija pa sem predvsem počela pisarniška dela in delo na računalniku. Pomagala sem z računi (keyinvoice program), Turitop (booking sistem, ki se uporablja za booking dogodkov, tu sem ustvarjala dogodke za prihajajoči semester), Wordpress (sistem za upravljanje vsebin – eno iz med ljubših opravil. Pred začetkom novega semestra smo namreč preoblikovali spletno stran in ji dali nov videz), kreativno delo v Canvi (večina objav na Instagram-u, Facebook-u in spletni strani je narejenih s tem programom), sprejemanje klicev, odgovarjanje na sporočila, delo v Excelu itd. Julija in avgusta se je obseg dela povečal, praktikantk nas je bilo le 3-4, dela pa za mnogo več ljudi. Bil je izziv, ampak pomemben izziv, saj sem lahko preizkusila koliko pritiska premorem in če sem res dobra v opravljanju več del hkrati, kot mislim da sem. Moram se pohvaliti, da sem delo uspešno opravila. Avgusta smo prav tako začeli s pospešenim objavljanjem vsebin na Facebook in Instagram. Delala sem ogromno z Meta Business Suite, ki omogoča planiranje objav tedne vnaprej, ta program nam je omogočil boljšo organizacijo in planiranje objav – objave na Instagramu morajo slediti določenemu vzorcu. Delali smo predvsem na Apple računalnikih, kar je bila prav tako super izkušnja, saj sem vajena Windows programa, ki se precej razlikuje od iOS-a. Pisarna se je delila na 'front' in 'back' office. Če sem bila v front office sem delala predvsem s študenti in sicer, pomagala sem jim pri integriranju v okolje, predstavila sem jim prednosti članstva ELL, pomagala sem jim s portugalskim NOS operaterjem, razložila sem kako lahko odprejo bančni račun, kako dobijo mesečno vozovnico, pomagala sem s pošiljanjem paketov in prtljage nazaj domov z Eurosender-jem (s katerim imajo partnerstvo) rezervirala sem izlete ali dogodke za njih, kar pomeni, da sem vodila tudi blagajno, kjer je bil ob koncu dneva potreben zaključek (POS terminal). V back office, meni ljubši, sem se ukvarjala s promocijami in družbenimi mediji. Imeli pa smo še delo na dogodkih, izletih in zabavah. Lahko si bil glavni organizator ali osebje, vloge je dodeli mentor oziroma koordinator. Največkrat sem se znašla v vlogi glavne organizatorke, moje obveznosti so bile priprave na dogodek – material, ustvariti in obvestiti študente v WhatsApp skupini o pomembnih podatkih kot je zbirna točka in čas, prav tako obvestiti tim (osebje in prostovoljce) o zbirni točki in času ter dodeliti naloge (npr. kdo bo

delal na check in-u, kdo bo zadolžen za slike, kdo je zadolžen za učinkovito odgovarjanje na vprašanja, ki jih študentje tekom dogodka postavljajo prek WhatsApp-a in še in še).

Sodelovanje z mentorji je bilo v redu. Dela je bilo precej in znalo se je zgoditi, da so bili neodzivni. Zato je bilo najboljšo komunicirati v živo in si prej pripraviti vprašanja, tako si tudi dobil 'vse' podatke in natančne odgovore. Kot rečeno, dela je bilo ogromno in delalo se je tudi po več ur kot je bilo dogovorjeno (sploh zadnje tri tedne moje prakse). Včasih sem pogrešala malo več zahvalnosti in razumevanja, ki bi me bolj motivirala pri delu, glede na izčrpanost s katero smo se vsi srečevali. Vodila sem družbeno omrežja (še z eno praktikantko skupaj) in bila vedno glavna organizatorica na dogodkih (promocija dogodka, priprava na dogodek, priprava materiala, obvestiti tim, določiti naloge, obvestiti študente in ustvariti WhatsApp skupino z nagovorom, biti vedno prisoten v primeru vprašanj, poskrbeti za fotografije in kasneje ustvariti album na Facebooku, po koncu dogodka narediti Instagram story in napisati poročilo). Mentorji so sicer vedno pripravljeni pomagati, ampak najboljšo je to pomoč prejeti v živo, v pisarni. V podjetju je le par zaposlenih, večina nas je študentov oz. praktikantov, kar včasih povzroča neorganiziranost. ELL to tudi izpostavlja kot šibkost v svoji SWOT analizi. Vedno novi obrazi tekom leta in vedno ponavljajoča se uvajanja, povzročajo šibko komunikacijo in pogosto napačne informacije. Kljub vsemu temu, sem privolila, da lahko prakso podaljšam za en dan in še malo priskočim na pomoč.

Kljub občasnim napetostim pri organizaciji dogodkov, sem hvaležna Erasmus Life Lisboa, da sem se lahko udeležila različnih dogodkov in izletov po Portugalski in tako izkusila kulturo te države, bogate z zgodovino in naravnimi lepotami. Prav tako sem se lahko delala, se naučila ali le obnovila znanje v WordPressu, Excelu, družbenih medijih itd. Programi in spretnosti pomembne v moji stroki.

Z namestitvijo in življenjem v Lizboni nisem imela večjih težav. K sreči sem imela res super sostanovalce. Ena iz med sostanovalk mi je takoj prvi dan, ko sem prišla, pokazala, kje je trgovina in kako si uredim mesečno vozovnico. V stanovanju nas je bilo pet, kar je ogromno, čeprav za 'lizbonski' standard malo. Vsak ponedeljek je prišla čistilka in počistila kopalnico, hodnik in kuhinjo. Stanovanje je bilo od centra oz. pisarne kar precej oddaljeno, ampak s podzemno (modra linija) sem potrebovala 30 minut, tudi postaja je oddaljena le pet minut hoje stran od stanovanja. Glede na zgodbe ostalih študentk in študentov, sem imela s stanovanjem srečo. Veliko je imelo tudi po 10 ali več sostanovalcev, eni so živeli v zelo starih stanovanjih z visoko najemnino, drugi so imeli probleme s sostanovalci, slišala pa sem tudi o prevarah in kako so študentje plačali za stanovanje, katerega na koncu ni bilo.

V treh mesecih sem se precej naučila, v veliko pomoč je bilo, da sem v tujini že živela, tako, da je bilo prilagajanje lažje. Je pa res, da so se prejšnje izkušnje z precej razlikovale, saj prej nikoli nisem dlje časa živela v obmorskem *mediteranskem* (če lahko tako kličem skoraj južni del Portugalske) mestu. Nisem vajena visokih temperatur, velikokrat sem znala čutiti izčrpanosti in zaspanost. Prav tako nisem vajena močnega sonca, ki mi je dvakrat podarilo precej hude opekline. Sončenje zame ni prišlo v poštev in krema SPF 50 je bila moja prijateljica. Portugalsko sonce je zagotovo močnejše od sonca, ki sem ga vajena doma. Zopet mi je dalo misliti, kako vzamemo zdravje za samoumevno, dokler se nam nekaj zgodi. Opekline so bile namreč res hude!

Življenje v kraju, precej drugačnem od česa si vajen te nauči veliko. Ker ne jem mesa, sem morala biti pazljiva v restavracijah, juhe so bile večino narejene s piščančjo jušno osnovo. Portugalska (z izjemo veganskih in vegetarijanskih restavracij) bi lahko bila bolj razvita v tej smeri. V večjih trgovinah sem lahko našla substitute, v restavracijah pa sem se dostikrat soočila s pusto vegetarijansko/vegansko hrano. Ljudje na Portugalskem jedo precej mesa in morske hrane, zame so restavracije s 'tradicionalno' portugalsko hrano odpadle. Vsekakor sem se naučila v teh treh mesecih, kako so si Evropske države kljub mnogim podobnostim in enakim vrednotam, vseeno precej različne. Vajena sem bolj kontinentalne lege, kjer se ljudje, vreme, navade in hrana precej razlikujejo od držav bolj na jugu in ob morju. Odvisno od posameznika, jaz sem zelo hvaležna, da sem po dveh letih korone, okusila nekaj drugačnega, nekaj kar mi je predstavljajo izziv, ampak sem vesela moje vrnitve domov. Spoznala sem veliko čudovitih ljudi, eni so tudi postali dobri prijatelji.

Na Portugalskem sem prav tako spoznala, da tukaj ljudje niso občutljivi glede časa, če se dogodek začne ob 18.30, nič ni narobe, če ljudje še vedno prihajajo ob 19.30. Pozitivno sem bila presenečena nad znanjem angleščine, tudi med starejšimi ljudmi. V treh mesecih sem osvojila par osnovnih besed portugalščine, ki so bile v pomoč predvsem v trgovinah ali restavracijah. Bolj sem poskušala izkoristiti priložnost učenja oz. izboljšanja moje nemščine, saj je v Lizboni ogromno študentov iz Nemčije! Kakorkoli, z domačini ni bilo težav komunicirati, saj je njihovo znanje angleščine dobro, predvsem v Lizboni oz. centru. Tudi v Pontinhi, kjer sem živela, so ljudje precej dobro govorili angleško in vse se je dalo zmeniti.

Izmenjava mi je omogočila več interakcije z ljudmi, s katerimi drugače najverjetneje nikoli ne bi niti imela priložnosti vzpostaviti stika. Ni važno kako močno misliš, da si odprta oseba, vedno imamo v kotičku možganov pospravljene predsodke oziroma ideje o ljudeh iz različnih držav in kultur. Izmenjava kot je Erasmus, je odlična priložnost, da te ideje spremenimo. V času izmenjave je po mojem mnenju tudi potrebno, da raziščemo še druge dele države, ne le mesto, v katerem študiramo/ delamo. V mojem primeru, poleg Lizbone, sem raziskala še druga mesta - Sintra in Cabo da Roca (najbolj zahodna točka v Evropi), Óbidos, Nazare, Coimbra, Porto, Berlengas ... Po arhitekturi, hrani in navadah se namreč razlikujejo med seboj, kot mesta in regije v naši Sloveniji.

Z Erasmus jezikovnim tečajem (OLS) sem preverila znanje angleščine ob začetku in ob koncu prakse. OLS je verjetno idealen za tiste, ki grejo na izmenjavo s ciljem izboljšanja angleščine in lahko sledijo svojemu napredku. Ob koncu prakse sem vseeno preverila napredek in rezultat je bil zopet C1 raven. Preverja se bralno in slušno razumevanje, nekatera vprašanja znajo biti kar dvoumna.

Erasmus bi priporočala vsakemu, ki še ni izkusil življenja v tujini. Po mojem bi prav vsak moral izkusiti nekaj drugačnega od česa je vajen. Tujina te nauči tisto, kar te šola ne. V svetu je toliko drugačnih kultur, jezikov in posledično drugačnih ljudi. Nekaj kar je meni samoumevno, je lahko nekomu, ki ni iz Slovenije, tuje. Zato je pomembno, da izkusimo drugačnost, saj si tako razširimo obzorja, sprejemamo druge, naučimo se strpnosti, prav tako pa spoznamo zanimive ljudi, ki nas naučijo marsičesa, lahko so to vrline ali pa nov recept njihove tradicionalne hrane. Erasmus ti ne da samo vpogleda v kulturo države v kateri živiš. Na Erasmus izmenjavi načeloma nisi edini študent, spoznaš še mnogo drugih, iz različnih koncev sveta in vsem je skupna tuja država izmenjave.

Erasmus Life Lisboa je bila zanimiva izkušnja, ampak poudarek je predvsem na študentih in zabavah. Zase bi rekla, da sem mimo te faze, ko je prioriteta hoditi ven, v klube, razne zabave in spoznavati en kup novih ljudi (s katerimi niti ne obdržiš stike, saj je to skoraj da nemogoče). Ampak tudi, če pristaneš v okolju, o katerem nisi najbolj siguren, si lahko stvari prilagodiš. V mojem primeru, najraje sem imela delo v 'back office' kjer sem se ukvarjala z družbenimi mediji in oglaševanjem, kar je tudi moja stroka. To sem omenila mentorju, ki mi je posledično tudi omogočil več dela v back office. Ampak, kljub temu, so bili dogodki in zabave odlična priložnost, da se zopet malo sprostim in ne vzamem vsega preveč resno. Če še nimaš delovnih izkušenj, je Erasmus praksa prav tako odlična izbira, saj z njo pridobiš znanje in delovne izkušnje, ki so pomembne za nadaljnjo zaposlitev. Skratka, en kup zanimivih situacij in priložnosti te čakajo na Erasmus izmenjavi, priporočam!

Slika 1 Back office in neprestano delo na promocijah :)

Slika 2 Iz leve proti desni; Kath (menedžerka in mentorica), Cintia (praktikantka iz Madžarske), Lauranne (praktikantka iz Belgije), jaz, Federica (praktikantka iz Italije) in Tim (praktikant iz Nemčije)